

FARNÍ ZPRAVODAJ MORAVANY, ŽELEŠICE

Prosinec 2018 - leden 2019 Číslo 7

Uvnitř také najdete: *Život farnosti, Pro děti, Vzdělávací cyklus, Kulturní okénko...*

Slovo otce Mariusze

Bůh mi má vždy co říct

Sestro a bratře, líbilo se mi, jak Papež František nedávno rozdával na Svatopeterském náměstí Bibli a povzbudil věřící, aby měli Písmo vždy u sebe jako mobil. A tak často se do ní dívali, jak se díváme na displej mobilu. - Dovedeš si představit, co by se stalo, kdybys to tak činil alespoň jednou za rok přes celý advent? Jak jinak by potom vypadaly tvoje Vánoce?

Na rozdíl od mobilu Bible nemá omezený dosah. „Funguje“ na jakémkoliv místě. Není zapotřebí dělat si starosti kvůli vypotřebovanému kreditu, protože Ježíš už cenu zaplatil a kredit je bezmezný. Nejdůležitější však je, že spojení se nikdy nepřerušuje a kapacita baterie vydrží na celý život.

Někdy je až zarážející, jak se někteří lidé spoléhají na snář, horoskop, věští osud z karet anebo z dlaní. Křesťan těmto a podobným věcem nevěří, neboť věří Bohu. To znamená, spoléhá se na Boží slovo, jak se nám předkládá v Písmu svatém a interpretuje v církvi.

Bůh mi má vždy co říct, něco uklidňujícího, něco radostného, něco důležitého, něco poučného. Jeho Slovo mě vede, posiluje, je Životem, Pomocí. A není to nový objev, nýbrž je to stará zkušenost mnoha věřících

	<p>lidí. Proto i ty jsi pozván, aby sis našel čas na čtení Božího slova a jeho působení na tebe. Věř, že Písmo svaté učiní z tebe nového člověka. Dá ti smysl života. Přivede tě ke Kristu a „novému“ setkání s Ním na společném slavení Eucharistie ve společenství církve.</p> <p>„Mám rád svoji starou Bibli, která mne provází celý život. Viděla moji radost, byla skropena mými slzami, je mým nedocenitelným pokladem. Z ní žiji ...“ (papež František)</p> <p>A z čeho žiješ ty?</p> <p>„Řekni mi, co čteš, a já ti povím, kdo jsi.“ - říká staré anglické přísloví. Bylo vymyšleno v období, kdy kniha byla nezbytnou součástí života, tak jako je dnes třeba počítač. Možná to přísloví na 100 % neplatí o všech čtenářích, troufám si však říci, že to, co někdy tak vášnivě čteme, do určité míry o nás něco vypovídá.</p> <p>Dle Bible Boží slovo stojí u zrodu světa a člověka. Bůh svým slovem učinil svět a neustále „činí věci nové“, i na pustinách či pouštích lidských duší. (Por. Izajáš 43,16-21).</p> <p>Přišel k nám jako Slovo: „Slovo Boží se stalo tělem a přišlo žít mezi nás“ (Jan 1, 14). „A těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi“ (Jan 1, 12).</p> <p>Přeju Vám, sestry a bratři, velkou otevřenost ke Slovu Božímu. A ono Vás jistě přivede i k tomu, že se to slovo „stane Tělem i ve vašem osobním životě“ a to budou pravé Vánoce! Požehnané vánoční svátky.</p> <p style="text-align: right;"><i>(o. Mariusz Józef Sierpniak)</i></p>
<p>Liturgické období</p>	<p>Liturgická doba vánoční je sice nejkratší (trvá přibližně tři týdny), ale je to krásné, oblíbené a velmi intenzivně a radostně prožívané liturgické období. Vánocům předchází doba radostného očekávání a přípravy -</p>

advent, který může trvat až čtyři týdny. Symbolem adventu jsou čtyři svíce na adventním věnci, které se postupně zapalují a předznamenávají vylití světla Boží slávy do světa. Křesťanské Vánoce jsou oslavou narození (vtělení) Božího Syna - Ježíše Krista. Tímto způsobem vstoupil vtělený Bůh do lidských dějin. On sám sebe nazval Světlem světa, proto je světlo symbolem Vánoc. Připomínáme si narození Ježíše jako lidského dítěte na svět, ale de facto je to oslava dobroty a lásky Boha Otce, jenž splnil své přísliby, které hlásali starozákonní proroci až po Jana Křtitele a poslal na svět Vykupitele - Slovo, které se stalo tělem.

Narození Krista se začalo připomínat už ve druhém století, od 4. století se slaví v celé církvi. Pro samotné slavení svátků narození Páně není zcela podstatné, zda-li to bylo opravdu 25. 12., toto datum bylo stanoveno z více důvodů.

Vánoční doba začíná 24. 12. po západu slunce - vigilií Narození Páně, trvá do neděle po 6. lednu, kdy se slaví svátek

Křtu

Páně.

V den narození Páně se může slavit mše až třikrát: v noci (říkáme jí půlnoční), za svítání a ve dne. Narozením Páně začíná Vánoční oktáva. Do těchto osmi dní spadají dle tradice následující svátky:

- 26. 12.- svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
- 27. 12.- svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
- 28. 12.- Svátek svatých Mláďátek betlémských
- neděle v oktávu - svátek Svaté Rodiny - Ježíše, Marie a Josefa
- 1. 1. - slavnost Matky Boží Panny Marie (poslední den oktávu)

- 6. 1. - slavnost Zjevení Páně (klanění Tří králů)
- neděle po Zjevení Páně (druhá neděle po Narození Páně) - svátek Křtu Páně,
tímto dnem oficiálně končí doba vánoční a začíná liturgické mezidobí.
Liturgickou barvou Vánoc je bílá, svátky mučedníků ovšem měly tak silnou tradici, že zůstaly zachovány i v době vánoční a mají barvu červenou.
Vánoce inspirovaly obrovské množství děl v nejrůznějších oborech, zejména však v hudbě a výtvarném umění. Se svátky se také pojí spousta lidových zvyků a tradic, ale nepochybně většina z nich je připomínkou štědrosti a dobroty Boží. Nejviditelnějšími vánočními zvyky je zdobení vánočního stromku a vystavení jesliček. Traduje se, že první jesličky si na připomínku narození Krista v Betlémě postavil sv. František z Assisi. Strom hraje i v Bibli velmi důležitou úlohu, od stromu v ráji až po „strom kříže“. U nás se vánoční stromky začaly objevovat v 19. století.
(Pavel Kořenek)

Co se děje

➤ Svátost smíření Moravany:

21.12. od 18:00 do 18:30 a následně po mši sv., zpovídat bude ořečovský farář Dr. P. Krzysztof Drzazga

22.12. od 20:00 do 21:00 (v průběhu adorace), zpovídá otec Mariusz

23.12. od 17:00 možnost zpovědi v Modřicích na faře, zpovídají P. Plhoň a otec Mariusz

➤ Svátost smíření Želešice:

22.12. po mši sv. na faře od 8:30 do 9:30, zpovídat bude ořečovský farář Dr. P. Krzysztof Drzazga

➤ **Betlémské světlo:**

V Moravanech 23.12. po mši sv. do 16:00 přístupné v kostele, 24.12. pak od 10:00 do 13:00

➤ **Obnova manželských slibů 30.12.:**

v Moravanech, Želešicích a Nebovidech při mši sv.

➤ **Tříkrálová sbírka 5.1.2019:**

- žehnání koledníků na faře v Želešicích, po mši sv. v 8:45

- v kostele v Moravanech v 9:30

- v Nebovidech v neděli dopoledne

➤ **Manželská setkání:**

13.1.2019: Rozdíly osobností muže a ženy, Železníkovi

➤ **Farní ples 19.1.2019:**

Zveme vás na již tradiční farní ples, který se bude konat v orlovně v Ořechově.

➤ **Biřmovanci:**

v říjnu začala příprava na biřmování, které proběhne na podzim 2019.

17.listopad jsme společně strávili na Velehradě přednáškami, mší svatou i návštěvou baziliky.

Zde je krátké svědectví dvou odvážných biřmovanců:

" Poznal jsem, že člověk není jen tělo a duše, ale i duch, který zastupuje Boží část v člověku".

"Z přednášek na Velehradě jsem si vzal, že tělo, duše i duch jsou ještě více součástí navzájem, než jsem si myslel dříve".

➤ **Postní duchovní obnova:**

Zveme všechny manžele na Postní duchovní obnovu do Kostelního Vydří v termínu od 4. do 7. dubna 2019.

➤ **Pouť mužů:**

Tradiční pouť mužů se v roce 2019 uskuteční, dá-li Pán, od 12. do 16. června, a budeme tentokrát putovat z Olomouce k Panně Marii Pomocné do Zlatých Hor.

➤ **Interakce:**

V Moravanech a v Želešicích vzadu v kostele je umístěn box pro vaše dotazy a připomínky, na které dle možností budeme reagovat v našem zpravodaji

➤ **Z biskupství:**

Velká rodina malých dárců se rozrůstá

V neděli 23. září 2018 zazněla v brněnské diecézi výzva otce biskupa Vojtěcha, ve které pozval věřící, aby svou spoluzodpovědnost za život diecéze vyjádřili také tím, že se stanou donátory fondu PULS, jehož posláním je hmotně podporovat kněze a pastorači. Během dvou následujících měsíců přibylo do velké rodiny malých dárců téměř 600 nových donátorů, a to jak jednotlivců, tak celých rodin.

„Nárůst počtu donátorů se projevil i na výši přijatých darů. Jen za měsíc říjen a listopad činily dary donátorů více než 2,1 milionů korun,“ říká P. Pavel Kafka, správce fondu PULS. „Ochota darovat je především projevem odpovědnosti a nasazení se pro budoucnost diecéze, proto je tato rostoucí velká rodina malých dárců přínosem daleko přesahujícím celkovou výši jejich darů. Zájem o rozvoj života diecéze projevili donátoři také zapojením do internetového hlasování, kde ze tří

pastoračních projektů vybrali projekt „Vstupy do škol“, který bude z prostředků PULS v roce 2019 podpořen,“ dodává P. Kafka.

Všem donátorům děkujeme a brněnské diecézi přejeme, aby se jí ve velké rodině malých dárců co nejdříve narodil třítisící donátor.

Více: <https://fond.biskupstvi.cz/>

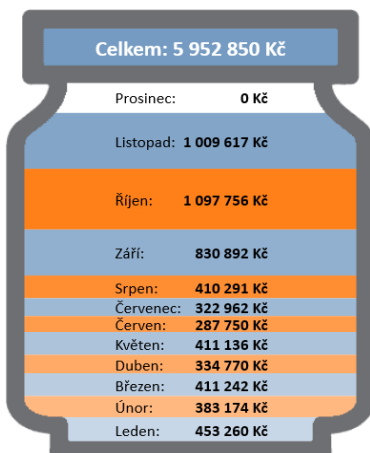

ROSTEME, DĚKUJEME!

Počet donátorů v naší velké rodině malých dárců:

Dary donátorů v letošním roce ke dni 30. 11. 2018:

Vzdělávací cyklus

Kristus je pravý Logos. Sv. Jan výraz Logos použil ve svém evangeliu a tím odstranil helénistické spekulace. Logos totiž hrál v řecké filozofii velmi důležitou úlohu. Kolem r. 500 jej užil Herakleitos jako označení světového řádu. Stoikové jím chápali světový rozum.

V Janově evangeliu se definitivně stanovila nezávislost křesťanství na Mojžíšově zákoně (srov. Jan 1, 17). Kristus nepřišel soudit, ale spasit. Je světlem světa, který snímá hříchy světa (např. Jan 3,16; 6,51).

V minulém cyklu jsme uzavřeli dobu apoštolskou a nyní si přiblížíme období, které nadcházelo.

Jedná se o dobu poapoštolskou (doba přímých žáků apoštolů). Jejím nejcharakterističtější znakem je vyrovnání se se Židovstvem a odmítání nároku Židů, že jen jim je odměnou Boží zaslíbení.

Velmi ostře o tomto pojednávají Ignác z Antiochie a autor listu Barnabášova. V těchto spisech se můžeme dočíst, že Bůh nabídl Izraeli úmluvu, ale ten se raději oddal modloslužbě. Že křesťané jsou novým národem, který uznal Ježíše za Mesiáše. Že Židé nerozuměli Starému zákonu, protože si jej vykládali místo duchovně doslovně, a právě proto neuznali Ježíše za Mesiáše. Protižidovská nálada je patrná i v nejdůležitějším spisu poapoštolské doby Didaché (Doctrina duodecim apostolorum, tj. Učení dvanácti apoštolů; tento spis byl objeven v r. 1873 v rukopise z 11. st.), kde se varuje před židovskými posty, ale zároveň se přebírají prvky židovské eucharistické slavnosti.

Je třeba připomenout, že ne všechny spisy doby poapoštolské jsou cíleny proti Židům. Např. Hermův Pastýř patří k těm, který Židy vidí v lepším světle. Naopak kritizuje laxnost některých křesťanů a s velkou vážností připomíná důležitost mravnosti v křesťanských obcích.

V této době se utváří také křesťanská modlitba, ta sice vychází ze starozákonní podoby, je ale obohacena o vědomí z vykoupení. Didaché klade důraz na formu křestního ritu – je požadováno ponoření do tekoucí

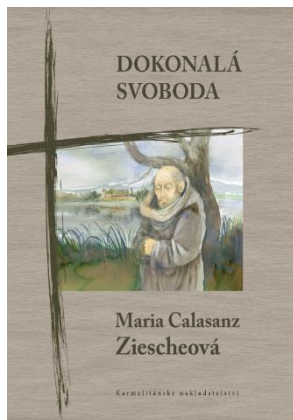
vody, a toto se má dít vždy „ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“. Dokonalost křesťanů tkví ve věrném následování Krista a plnění jeho vůle. Důležitost je kladena také na almužnu. Didaché o almužně mluví jako o prostředku osobního posvěcení.

(Michael Ruschka)

Kulturní okénko

Název díla: Dokonalá svoboda

Autor: Maria Calasanz Ziescheová

Autorka (1923-2001) byla německá řádová sestra z kongregace Milosrdných sester sv. Kříže. Věnovala se ve své tvorbě především postavám z historie, např. osobnostem z historie kláštera v Reichenau.

Jednou z takových osobností byl Heřman z Althausenu, mnich z opatství Reichenau, žil v letech 1013-1054. Zatímco tělesně byl skrčený, ochrnutý, neduživý člověk, bezmocný mrzák, sám o sobě mluvil jako o „posledním z Kristových chudých“, byl však také nazýván „divem svého století“, byl velkým teologem, astronomem, matematikem, přírodovědcem, hudebníkem a historikem.

Několik citací z knihy:

- Chorý se nebál budoucnosti. Cítil hlubokou radost, pokoj a velkou vděčnost. Boží požadavek obsahuje vždycky lásku...

- Co je štěstí? Být milován a smět milovat. To nejhlubší, nejvlastnější a nejtrvalejší štěstí zakusíme v tom, že

	<p>jsme milováni Bohem. Této lásky se nám však nezřídka dostává pod křížem...</p> <ul style="list-style-type: none"> - V opravdové lidské dobrotě se usmívá Bůh... - Vyžadoval jsem lásku, místo abych lásku dával... - Žil jsem rád i při vši své chorobě. Svět mi dával zprávu o Bohu. Bylo to krásné, smět být zde před ním a pro něho. Ale nyní už mám jen touhu po druhém břehu... - Měli ho rádi, i když mu vždycky nerozuměli. Ale on vždycky svou nezištnou láskou zvítězil. Miloval nás, a proto zůstal vítězem... <p>Milující a trpící mnich z Reichenau dospěl k DOKONALÉ SVOBODĚ.</p> <p style="text-align: right;"><i>(Pavel Kořenek)</i></p>
<p>Rozhovor</p>	<p>Tentokrát přinášíme rozhovor s akolytou a kostelníkem moravanské farnosti Pavlem Kořenkem.</p> <p>1) Pavle, kolik je to let, co vykonáváš službu kostelníka?</p> <p><i>Na jaře to bude 20 let. Došlo k tomu náhle, po nečekané tragické smrti mého tchána, pana Aleše Synka, který službu vykonával dříve. Situaci bylo třeba rychle řešit a tehdy jsem převzal část úkolů, ale pomáhalo více osob, protože jsem při práci a rodině všechno nestíhal.</i></p> <p>2) Co je vlastně v dnešní době náplní této služby?</p> <p><i>Já myslím, že náplň práce kostelníka je v podstatě stále stejná. Být k dispozici knězi v péči o kostel a přípravě liturgie, to je především nachystat vše potřebné k slavení mše svaté či jiné bohoslužby. Také možná trochu spolupracovat s ministranty, aby liturgie probíhala důstojně a sloužila opravdu k oslavě Boží. Nachystat správné texty, mít dostatečnou zásobu mešního vína, hostií, svítící světla a svíčky, fungující mikrofony (občas zlobí, že?), otevřít kostel, zavřít kostel, zkrátka ubrat část starostí knězi, aby se mohl více věnovat duchovní službě.</i></p>

3) Vždycky mě zajímalo, zda jsou nějaké liturgické změny nebo trendy, které musí kostelník sledovat. Zaznamenal jsi za poslední dobu některou, která by se nějak výrazně projevila třeba při bohoslužbě?

Všechny zásadní změny liturgie samotné a uspořádání liturgického prostoru přinesl, myslím, II. Vatikánský koncil. Takže většina velkých změn se odehrála hlavně v průběhu 70. let minulého století. Drobné změny se začleňují do podoby bohoslužeb poznenáhlu a souvisí většinou s větším zapojením laiků a věřících do liturgie. Ale přiznám se, že teorii kostelnictví jsem nikdy moc nestudoval a vycházel jsem vždy z potřeb a domluvy s konkrétním knězem.

4) Řekni mi, je nějaká věc, která se podle Tebe u nás ve farnosti mimořádně podařila? Něco, na co bys byl hrdý?

Nedá se říci, že jsem na něco hrdý, spíše jsem vděčný Pánu Bohu za to, že vždy se objeví mezi farníky noví lidé, kteří jsou velkým přínosem pro život farnosti. A podobné je to i u kněží, se kterými jsem spolupracoval. Každý měl trochu jiné charisma, ale každý posunul život farnosti o kousek dál v jiné oblasti. Snad to tak cítí i ostatní farníci. A také můžeme být spokojeni celkově se stavem kostela, vypadá udržovaně a v zimě tam máme teplo.

5) Máš nějaké tajné přání, nějakou metu, kterou bys rád, aby se v naší farnosti realizovala?

Mám nějaká (tajná) přání. Některá jsou v materiální oblasti: velice rád bych se například dožil nových lavic v kostele a větší a praktičtější sakristie včetně sociálního zařízení. Jiná přání souvisí s duchovním životem farnosti: byl bych velice rád, kdyby probíhala bezbolestně a přirozeně jakási generační výměna, např. ve varhanické službě, v úklidu kostela, (doplnění ministrantů snad už začalo), růženec se pravidelně modlí pouze starší ženy (snad se neurazí). Moc bych si přál, aby si lidé uvědomili, že Pán Ježíš na nás čeká

nejen v neděli, ale mše svaté jsou i v týdnu, sobotní tiché adorace jsou úžasnou a neopakovatelnou chvílí, kdy jsem sám před Pánem a mohu mu svěřit úplně všechno. Vůbec nevyužíváme jednodenní duchovní obnovy v adventní a postní době, večery chval – účast z řad domácích je minimální, často nás nahrazují přespolní... A také bych si přál, aby všechny generace farníků spolu dobře vycházely a vzájemně se chápaly a tolerovaly.

6) Při velkých svátcích, jako jsou Vánoce, Velikonoce často přemýšlím o tom, že my jako obyčejní farníci přicházíme do kostela slavit, odpočinout si, načerpat energii. Kostel je vždy perfektně připraven, vím, kolik to musí stát práce. Dovol mi prosím otázku. My si užíváme krásného prostředí, jak jsi na tom Ty? Dovedeš se odprostit od myšlenek typu: "To zase bude nepořádku z jehličí." "Snad lidé moc nepokapou lavice voskem (Bílá sobota)" apod?

To, že se v kostele objeví „nepořádek“ po bohoslužbě mi vůbec nevadí, horší by bylo, kdyby tam byl už před mší svatou. Ale prostředí kostela vytváří více faktorů a tady je potřeba zdůraznit, že o úklid se starají naše ženy, za což jim patří velký dík. Květinovou výzdobu obstarává úžasně paní Ruschková. Vánoční stromky zdobí už léta naše mládež. Se službou kolem oltáře mi velmi pomáhá náš syn Petr, který mě dokáže zastoupit. A na mně zbydou ty ostatní drobnosti.

7) Máš nějaký "kostelnický" vzor? Tedy, je nějaká osoba, která Ti ve Tvé službě stojí příkladem?

Ne, ničeho takového si nejsem vědom. Myslím, že každý kostelník dělá vše dle nejlepšího vědomí a svědomí. Já jsem vždy vycházel spíše ze svých dlouholetých ministrantských zkušeností. Nejsem asi stvořen pro velké projekty, více mě baví taková ta drobná (neviditelná) práce vzadu. Pro bohoslužbu platí, že vnější forma má jen napomáhat vnitřnímu obsahu, proto ji nesmíme přeceňovat, jinak se z ní stane jen dojemné divadlo, pro nevěřící často těžko

pochopitelné. A ideální kostelník je takový, který není moc vidět, protože to důležité se v kostele odehrává na oltáři, a ne v sakristii.

8) Na závěr. Vstoupili jsme do adventu máš nějakého oblíbeného autora, který Tě v tomto období doprovází?

V tomto směru příliš nerozlišuji advent a ostatní liturgická období. Základem jsou čtení při mši svaté. Kromě toho už léta mám oblíbené autory, jejichž myšlenky mě oslovují: Michel Quoist, Vojtěch Kodet, Kateřina Lachmanová, Anselm Grün, Marie Svatošová, Raniero Cantalamessa. Přes veškerá dobrá předsevzetí se mi však ani v adventu nedaří číst tolik, kolik bych chtěl a potřeboval pro plnohodnotný duchovní život a růst.

(Kateřina Novohradská)

**Pro děti
(a rodiče)**

Lukáškoví ještě nebyly tři roky, ale už chodil s rodiči do kostela. Když jednou pozoroval, co se u obětního stolu děje, jak kněz po sv. přijímání vytírá kalich, pošeptal mamince do ucha: „Až,“ tak půjdeme domů, vid’?“

(Pro doplnění vtipu si přečtete úryvek evangelia sv. Lukáše 2, 1-20 a vyřešte křížovku. Vtip převzat z www.katolik.cz)

1. Který císař nařídil sepsat, sečíst lidi?
2. Jak se jmenovala Ježíšova maminka?
3. Jak se jmenovalo městečko, kde se narodil Ježíš?
4. Jaké je jméno Mariina snoubence, muže, který se staral o ni i o Ježíše?
5. Do čeho položili Ježíše po narození? Do ...
6. Odkud šli Josef a Maria? Z ...
7. Pastýřů se zmocnil strach, když uviděli anděla. Jak se jinak říká tomu strachu?
8. Betlému se také říkalo „město ...“ Čí?

9. V kterou denní dobu přišli andělé k pastýřům? V ...
 10. „Sláva na výsostech ...“
 11. Co dělali pastýři u ovcí v tu noc?

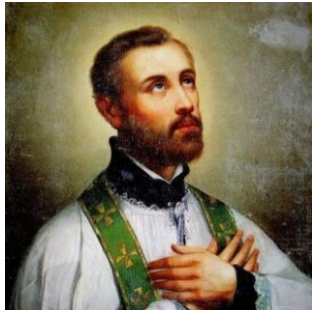
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Omalovánka

Ve chlévě stály jen jesličky naplněné senem pro telátko a oslika. Tady se malý Ježíšek narodil. Maminka synka zavinula do plenek a položila ho do jesliček. To byl nejpříjemnější den v životě Marie a Josefa. Oba dva děkovali Pánu Bohu za narození Syna Božího. Ježíšek přišel na svět proto, aby spasil svět.

(Terezie Vařeková)

František Xaverský se narodil v roce 1506 na hradě Javier (Xavier) v baskické části severovýchodního Španělska. Jeho dětství i dospívání provázely neustálé boje mezi Španělskem a Francií. Když mu bylo 18 let, rozhodl se

odejít studovat univerzitu do Paříže. Během svých studií se seznámil a postupně spřátelil s Ignácem z Loyoly, který měl velký vliv na Františkovo pozdější životní směřování.

Jeho akademická kariéra v oblasti filozofie se rychle posouvala dopředu, František se stal docentem a také ředitelem jednoho z univerzitních kolegií. Postupně se v něm rodily myšlenky na založení nového řádu a spolu s Ignácem z Loyoly a pár dalšími proměnily tyto ideje ve vytvoření řádu jezuitů. František poté vystudoval teologii, absolvoval mnohá duchovní cvičení a v roce 1537 byl vysvěcen na kněze. Se spolubratry vykonávali také misijní činnosti, vydali se na mnoho misijních cest do Afriky, Indie a Indonésie, pomáhali nemocným a stále usilovali o hlubší spojení s Kristem.

František zasvětil svůj život potřebným, nedbal na svoji vlastní fyzickou či psychickou únavu, neustával v pomoci druhým, pokřtil neskutečné množství dospělých i dětí. Právě skrze děti objevoval hloubku Boží lásky a Jeho pozvání do nebeského království. Cítil obrovskou potřebu očistit svět od hříchu, aby lidé mohli dojít spásy.

František zemřel na fyzické vyčerpání ve svých 46 letech na jedné ze svých misijních cest do Japonska.

	<p>František Xaverský se zasloužil o obrovský růst církve, která věří ve spásu duší skrze Krista. Jeho neúnavná vytrvalost a zapálení pro Boha nám může být krásným příkladem evangelizace.</p> <p style="text-align: right;"><i>(Magdalena Šímová)</i></p>
<p>P. Alois Pernička</p>	<p>Vzpomínka na P. Aloise Perničku</p> <div data-bbox="311 387 611 754" data-label="Image"> </div> <p>Zatímco liturgicky prožíváme dobu adventní, P. Alois Pernička svůj životní advent už prožil a nyní slaví, jak věříme, nebeské Vánoce (setkání s Vykupitelem) anebo ještě spíše Velikonoce (to je setkání se zmrtevýchvstalým Kristem). O. Pernička se narodil 15. 1. 1948, vyrůstal v malé chaloupce v Červené Hospodě na Třebíčsku. Vysvěcen na kněze byl 29. 6. 1974 v Brně. Jako mladý kněz byl kaplanem ve Vranově u Brna, v Pozořicích, na Starém Brně a v Ivančicích. 1. 2. 1979 byl jmenován administrátorem v Modřicích a Moravanech. V těchto farnostech působil až do 1. 8. 1990. Poté krátce působil v Rajhradě a Ivančicích. V roce 1992 se stal farářem a děkanem v Telči a okolí, od roku 2010 byl farářem v Horní Slatině a okolních obcích. Zde oslavil začátkem letošního roku své 70. narozeniny a 28. 11. 2018, v týdnu mezi slavnostmi Ježíše Krista Krále a 1. nedělí adventní, zaopatřen umírá. Přestože otec Alois působil v naší farnosti ve velmi těžké a víře v Boha nepřející době, jeho činnost velmi pozitivně ovlivnila generaci dnešních čtyřicátníků a</p>

padesátníků. Velmi dbal (mimo jiné) na práci s mládeží, určitě i jeho přičiněním vyklíčila ve farnosti dvě duchovní povolání, sestry Zuzana a Marta - Františka Synkovy vstoupily do řádů klarisek a dominikánek. Také nynější biskup českobudějovický Vlastimil Kročil patřil do okruhu mladých okolo otce Aloise ve farnosti Modřice.

Kromě duchovní činnosti se udělala i celá řada důležitých prací v kostele. Vyrobita se nová okna a vstupní dveře, proběhla výmalba, byla položena mramorová dlažba v lodi kostela, byl opraven svatostánek a varhany. Pro kostel v Nebovidech nechal vyřezat kříž a křížovou cestu (kterou dnes máme v Moravanech, poté, co byly v Nebovidech restaurovány fresky), vyměnila se okna, proběhlo zateplení a provedla liturgická úprava.

Otec Alois Pernička byl veselý, upřímný a srdečný člověk, své kněžství prožíval naplno a poctivě. A jeho víra byla pevná. Svědčí o tom závěr jeho zápisu v naší farní kronice, který napsal ze vzpomínek v r. 2001:

„Kéž se dočkáme radosti věčné a stálého společenství s Pánem, kterého společně hledáme a který nás spojuje a kde už nebude rozloučení. Kéž se nám podaří dokonale svléct smrtelnost a porušitelnost a radovat se tak, jak si to Stvořitel od věčnosti představoval. Amen.“
Přejeme otci Aloisovi, aby jeho víra došla naplnění a nezapomínejme na něj ve svých modlitbách.

Odpočinutí věčné dej mu, Pane a světlo věčné ať mu svítí, ať odpočívá v pokoji...

(Pavel Kořenek)

Slovo papeže Františka

V neděli 18. listopadu 2018 si církev připomněla Světový den chudých, který papež František ustanovil na závěr roku Božího milosrdenství vždy na 33. neděli v mezidobí.

Pán naslouchá chudým

Své poselství ke 2. Světovému dni chudých podepsal papež František symbolicky 13. června, v den liturgické památky sv.

Antonína z Padovy, který je patronem chudých.

Papež se inspiroval slovy žalmisty: „*Hle, ubožák zavolal a Hospodin slyšel*“ (Ž 34,7), neboť tento žalm dnes umožňuje i nám, abychom pochopili, kdo jsou skuteční chudí, tedy ti, ke kterým máme obrátit svůj pohled, naslouchat jejich volání a poznat jejich potřeby.

Důležité je poselství, že Pán naslouchá chudým, kteří k němu volají, a je dobrý k těm, kteří, se srdcem sklíčeným smutkem, samotou a vyloučením, u něj hledají útočiště. Naslouchá všem, jejichž důstojnost je pošlapávána, kteří jsou pronásledováni jménem falešné spravedlnosti, utlačováni politickými systémy nehodnými toho jména a vystrašeni násilím. Z této modlitby vysvítá především pocit odevzdanosti a důvěry v Otce naslouchajícího a přijímajícího.

Papež zdůraznil z žalmu tři slovesa, která charakterizují postoj chudého a jeho vztah k Bohu:

1. Volat

Papež zdůrazňuje, že podmíněnost chudobou se nedá vystihnout jedním slovem, ale stává se křikem, který proniká nebesa a dochází k Bohu. A právě u příležitosti tohoto Dne jsme voláni k vážnému zpytování svědomí, abychom poznali, zda opravdu jsme schopni naslouchat chudým a zachytit jejich hlas.

2. Odpovědět

Hospodin naslouchá křiku chudého a také odpovídá na jeho situaci svoji plnou účastí lásky. Proto by se i starostlivost věřících neměla omezit jen na formu asistence, ale zároveň by měla být onou „láskyplnou pozorností“, která ctí druhého jako osobu a hledá jeho dobro.

3. Osvobodit

Bůh vstupuje do vězení chudoby a chudý v Bibli žije s jistotou, že Bůh zasáhne v jeho prospěch, aby mu navrátil důstojnost. Proto papež František připomíná slova své apoštolské exhortace *Evangelii gaudium*, že „Každý křesťan a každé společenství je povoláno být nástrojem Božím k osvobozování a k podpoře chudých, aby se mohli plně integrovat do společnosti. To předpokládá, že budeme chápat a budeme pozorně naslouchat prosbám chudých a poskytovat jim pomoc“ (čl. 187).

(www.cirkev.cz)

Možnost návštěvy betlémů:

Moravany - 25. 12. od 14:00 – 17:00, 26. 12. od 13:00 – 15:00.

Želešice - 25. 12. od 14:30 – 16:00, 26. 12. od 14:30 – 16:00.

Nebovidy - 25. 12. od 15:30 – 16:30, 26. 12. od 15:30 – 16:30.

Koncert 25. 12. 2018 v 18:00, Nebovidy – kostel sv. Kříže (na koncertu budou vystupovat Jana Chaloupková – soprán a Jan Král – varhany)

Koncert moravanské scholy 26. 12. 2018 v 18:00, Moravany – kostel sv. Václava

Hlavní vánoční bohoslužby od 24.12.2018 do 6.1.2019

(ostatní dny dle pravidelného programu)

	Moravany	Želešice	Nebovidy
24.12. pondělí Štědrý den	22:00 vánoční vigilie, půlnoční	17:00 vánoční vigilie	<i>není mše</i>
25.12. úterý Sl. Narození Páně	9:00	10:30	14:30
26.12. středa Sv. Štěpán	9:00	10:30	14:30
30.12. neděle Svátek Svaté Rodiny	9:00 s obnovou manž. slibů	10:30 s obnovou manž. slibů, + poděkování za starý rok	14:30 s obnovou manž. slibů
31.12. pondělí	19:00 + adorace, poděkování za starý rok		
1.1.2019 úterý Sl. Matky Boží, Panny Marie	9:00	10:30	14:30
6.1. neděle Sl. Zjevení Páně (Tří králů)	9:00	10:30	14:30

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Magdalena Šimová, Terezie Vařeková, Pavel Kořenek, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.